

40. nap / Isten eljövendő országa

6 perc

Érezd jól magad!

Hiszem, hogy a mennyben csodálatos lesz. Csak sajnós nem tudom lesz-e ott körhinta. Márpedig én annyira szeretek körhintázni! Ezért aztán még mielőtt búcsút mondom az árnyékvilágnak, és a mennybe kerülök, szeretném a földi élet néhány előnyét kiélvezni, és számomra közékük tartozik a körhinta is.

Számodra mi tartozik közékük: talán a csokoládé? Egy tűzföldi kirándulás? A friss levegő? Egyzer menn iegy kört a Hungaroringen? Egy almafácskát ültetni? Élvezettel szeretkezni? Látni a naplementét a Balaton partján? Jó barátságokat kötni?

Írj fel magadnak néhány földi örömet - talán a közeljövőben lehetőséged adódik rá, hogy valamelyiket élvezhesd. Akkor hát minden jót, a mennyországban találkozunk!

Jelenések könyve 21, 1-7

1 És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé.

2 És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve.

3 Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trón felől: Íme, Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga Isten lesz velük,

4 és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak.

5 A trónon ülő ezt mondta: Íme, újjáteremtek mindent. És így szólt: Írd meg, mert ezek az ígék megbízhatók és igazak!

6 És ezt mondta nekem: Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.

7 Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz.

A Biblia egyik könyve sem indított annyi spekulációra, mint a Jelenések könyve. "Látók, tépelődő és lelkes emberek" játéktere, legellentmondóbb és legzavarosabb fantáziálások kiindulópontja. Pedig Jánosnak egyáltalán nem az volt a célja, hogy későbbi korok keresztényei számára "a jövő menetrendjét" nyújtsa: a Jelenések könyvét vigaszként írta meg korának keresztény hívői számára.

A vége felé járó 1. évszázad súlyos keresztényüldözések kora volt. János is az áldozata lett. Jóval nyolcvanadik életévén túl száműzték Patmosz szigetére, ahol közveszélyes bűnözők közt kellett élnie. Erről az időszakról csak két dolgot tudunk: egyrészt, hogy János ott írta a Jelenések könyvét, másrészt, hogy ott halt meg. Nem biztos, hogy a János apostol a szerző, de ha igen - emellett több dolog szól -, akkor ő volt az egyetlen apostol, aki természetes halált halt. A könyv célja a vigasztalás: mindaz, ami éppen történik, annak a ténynek az előjele, hogy Isten Jézus Krisztusban újra átveszi az uralkodást. A régi, Istentől elszakadt "rendszer" nem fogadja küzdelem nélkül, de a végén Isten győzedelmeskedik.

János olyan képi nyelvezetet használatához folyamodik, amely napjainkban teljességgel idegen, korának emberei azonban nagyon jól ismertek: az ún. zsidó apokalipszis képeihez. E mozgalom abból indult ki, hogy a világ vége hamarosan bekövetkezik. János kortársai nagyon jól ismerték azokat a képeket, amik számunkra a szövegben zavarosak - kezdve a parázna Babilonnal, a tízszarvú lényen át a mennyei Jeruzsálem víziójáig. A János által használt képek egyáltalán nem keresztényiek, e mozgalom kelléktárából származik. Szerzőnk az adott képeket használja fel, és sajátosan keresztény fordulatot ad nekik. Ez nem jelenti, hogy ne lettek volna saját látomásai. De azok a képek, amelyeket Isten mutatott neki, legalább ismertek, illetve általánosan érthetőek voltak a zsidó-keresztény kultúra területén.

Nekünk mindenesetre vigyáznunk kell, hogy a Jelenések könyvét ne eredeti céljától függetlenül olvassuk - vigasztaló könyv az üldözött keresztények számára -, és ne arra használjuk fel képeit, hogy belőlük kiindulva elkezdjünk vadul spekulálni. Ha a Jelenések könyvével foglalkozunk, amit - az első három és az utolsó két fejezet kivételével - igazán csak néhány évvel keresztényé válásunk után tudok ajánlani, egyszersmind azzal is kell foglalkoznunk, hogy hogyan értelmezték annak idején az egyházak. Ezt például egy jó magyarázó irodalom segítségével tehetjük. Felfedezőutunk mégis a Jelenések könyvének egyik szövegével fejezzük be. Ez az az fejezetből való, amelyek a többihez képest könnyen érthetőek. Egyetlen bibliai szöveg sem mutatja ennyire behatóan és szépen azt a hármasthorizontot, amely felé haladunk.

Az első horizont: remény a világnak

János első reménye az égre és a földre vonatkozik. Itt, a Biblia utolsó előtti fejezetében zárul be a kör, oly módon, hogy János a Genézis könyvének első fejezetére nyúl vissza. Ott az áll: "Kezdetben alkotta Isten az eget és a földet.", itt pedig: "*És láttam az új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és atenger sincs többé.*" Ami annyit jelent: Isten teremtői műve egy új világban teljesedik be, amely fölött új ég boltozata lebeg.

Isten jó világot teremtett: "*És Isten látta, hogy minden, amit alkotott, igen jó.*" (Gen 1,31) De aztán az emberek elhagyták Istent, és ezt a világot és saját magukat káoszba döntötték. A káosz időközben olyan nagy és a problémák olyan komplexek lettek, hogy már nem fogjuk tudni őket újra kézben tartani. Ezért ennek a világnak a "fénye" el kell hogy pusztoljon.

Albert Einstein szerint a problémákat soha nem lehet ugyanazzal a gondolkodásmóddal megoldani, mint amilyennel keletkeztek. A mi problémáink úgy keletkeztek, hogy elfordultunk Istentől. Amíg az emberiség nem fordul egészében Istenhez, nem lesz képes megoldani problémáit. Ez pedig nem fog bekövetkezni. Ez azt jelenti, hogy az új, melyet remélünk, nem a régeből fejlődik ki. A régit sem lehet egyszerűen megjavítani. A régit sem lehet egyszerűen megjavítani. Az, hogy János mégis reményteltjesen és pozitívan látja a jövőt, sem pozitív világbépnben, sem pozitív emberképnben nem gyökerezik, hanem abban a hitben, hogy Isten nem ejti a világot.

Ezt a pozitív jövőt nem az emberek fogják előteremteni (a keresztények sem), hanem Isten. Az a kijelentés, hogy tenger sincs többé, példa arra, hogy János látomásainak képeit szimbolikusan kell értelmeznünk: nem azt jelenti, hogy a mennyben csak a hegyekben nyaralhatunk már, mert az Északi-tengert bezárták, hanem szintén a Biblia kezdetére utal vissza, ahol az ősvíz magának a káosznak a szimbóluma. Szabad fordításban tehát így mondhatjuk: a káosz a sötétség, a gonosz nem lesz többé. Mindez persze - amit a Jelenések könyvének ezt megelőző fejezetei illusztrálnak - nem történik küzdelem nélkül. Isten új teremtését egyáltalán nem akarja mindenki, Istennek le kell győznie a régit, és ezért felosztja az emeriséget: vannak, akik akarják Isten új országát, és vannak, akik szemben állnak vele.

A második horizont: remény a közösségnek

János Isten eljövendő országában különös kettős képet használ az emberi közösség jellemzésére: Jeruzsálem, a mennyei város képét, amelyben Isten lakozik, és a felékesített menyasszonyét. Ez szöges ellentéte a "parázna Babilonnak", aki maga a bűn, az Isten elleni lázadás és az ártatlan emberek szorongatásának jelképei. Miért tökéletes ellentéte?

Először is: a bibliai remény nem az egénre vonatkozik, hanem *az emberek közösségére*. A mennyei Jeruzsálem magának a sikeres közösségnek a jelképe. Mindenki békésen él egymás mellett. A várost az égből eresztik le, ami azt jelenti, hogy nem ember alkotása, hanem Isten új teremtése. A város képe az emberek közösségét jelképezi.

Másodszor: *Isten ebben a városban lakik majd*. Az itt használt eredeti *sátorozik* szó a szent sátora emlékeztet anelyet Izrael népe évszázadokon keresztül magával hordozott mint Isten jelenlétének a szimbólumát. Ezt később a jeruzsálemi templom váltotta fel. A szent sátor rég eltűnt, és Krisztus után 70-ben a rómaiak elpusztították Jeruzsálemet a templommal együtt. János tehát ezzel a képpel ahhoz az ősrégi reményhez fordul, hogy lesz majd egy hely, ahol Isten tatósan lakozik, és ahol közösségében lesz az emberekkel. Isten sátrának képe tehát Istennek az emberekkel való közösségét szimbolizálja.

Harmadszor: János a város lakóit *felékesített menyasszonynak* látja. Ebben a képben ősi remény tükröződik: az Isten és az emberek közti "szent menyegző" reménye. Ez a menyegző meglesz, mondja János, méghozzá az emberek és Krisztus között. A mennyei Jeruzsálem lakói tehát olyan szoros viszonyban vannak Krisztussal, mint a menyasszony a vőlegényével. Tény, hogy nincs menyasszony vőlegény nélkül. Tanítványaihoz való kapcsolatát már Jézus is így jellemezte., A mennyei Jeruzsálemben az fog történni, amit a keresztény egyház mindig is megpróbált élni, de amit csak rendkívül hiányosan és kezdetlegesen valósított meg: Jézus földi egyháza gyakran elég gyatra menyasszony volt és ma is az. Elég ok van rá, hogy panaszkodjunk az egyházra. A közösség tagjai közötti viszony éppenséggel nem mindig a legjobb, és Istennel való kapcsolatunk is sokszor felületes és korrupt. A mennyben ez többé nem így lesz. A feldíszített menyasszony képe a város lakói és az Isten közti szoros kapcsolatot illusztrálja.

A harmadk horizont: remény az embereknek

János megrázó képet fest elénk: Isten minden könnyet letöröl, és nem lesz halál, sem szenvedés, sem kiáltozás és fájdalom, mert az első eémúlt. Mint az anya, aki letörli gyermeke arcáról a könnyeket, és vigasztalja: "Nézd: amitől annyira féltél, az incs már!" - így vigasztal majd Isten minden egyes embert. A könnyek gyászt jelentenek, szenvedést, csalódást, félelmet vagy fájdalmat - mindez nem lesz többé. Nem lesz többé "kiáltozás". Mindegy, hogy dühtől vagy kintől kiáltozunk: nem lesz többé, és ok sem lesz rá.

Micsoda reménység ez a világ számtalan szenvedőjének, a börtönökben, kórházakban és öregotthonokban sínylődőknek, az éhségtől és szegénységtől szenvedőknek, azoknak, akik háborúba és viszályokba keveredtek, akik félnek és akiket üldöznek, a haldoklóknak és a gyászolóknak, vagyis mindenkinek., akinek életét a külső körülmények vagy belső démonok pokollá teszik: egy napon mindez meg fog szűnni. Isten letöröl minden könnyet, és minden jó lesz. Minden jó lesz!

Ezekből a szavakból hatalmas erő árad. Már előzőleg is láttuk, hogy a Biblia nem ismeri az olyan túlvilág reményét, amelynek ne lenne nyoma már ebben a földi életben is.

A keresztény remény olyan, mint a Sarkcsillga, améyhez igazodunk, akkor is, ha tudjuk, hogy a földön soha nem érjük el. Még ha Isten maga is hozza létre az új világot, kötelesek vagyunk addig is annyi fájdalmat örömmé változtatni, amennyit csak lehet, enyhíteni a szenvedést, letörölni mások könnyeit és csillapítani az általános kiáltozást; olyan egyházakat építeni, amelyek a mennyei Jeruzsálemre mutatnak, és amelyekben Isten gyermekeiként az ATyával való kapcsolatot keressük: mindezzel tanúsítjuk, hogy számunkra ez az új vilárol rajzolt kép nem vágyálom, hanem valóságos cél, amely felé haladunk.

Minden jó lesz! Mert a trónuson ülő így szól: *"Íme, újjáteremtek mindent."* A jelenések könyvében ez az első alkalom, hogy nem angyal vagy más mennyei személy szól, hanem maga Isten, Jahve, a fenséges Én. És ezt mondja: *"Írd meg, mert ezek az igék megbízhatóak és igazak!"* Ezek a szavak hitetlenek, túl szépek ahhoz, hogy igazak legyenek. De magától Istentől származnak, attól, aki a mennyet és a földet egyszer már megteremtette, és még egyszer megteremti. Nem annyira az a csoda, hogy ő erre képes, végül is ő Isten. Hanem az, hogy akarja; hogy nem mondott még le rólunk emberekről, hanem még egyszer próbálkozik velünk - ez minden csoda csodája!

Jedve solvasó, ha az elmúlt negyven nap alatt hagyta, hogy ez a csoda magával ragadjon és megindítson, akkor egy kicsit közelebb kerültél ehhez az Énhez - és expedíciónk megérte a fáradstágot.

Írd fel, mikor és miért sírtál az utóbbi időben! Gondolkozz el: mire voltak jók ezek a könnyek? Mit gondolsz majd róluk tíz év múlva? Mit tudsz tenni azért, hogy mások könnyeit letöröld?

**"A feltámadáskor a világ undorító
öregasszony képében jelenik majd meg, és
mindenki utálni fogja, aki csak rátekint.
Bemutatják majd a teremtményeknek,
akiket megkérdeznek: >>Ismeritek ezt?<<, és
ők így válaszolnak: >>Isten ments, hogy egy
ilyen valakit ismerjünk!<< Akkor így
szólnak majd hozzájuk: >>Ez az a Világ,
amelyért annyit fáradoztatok, és amely
miatt harcoltatok egymással."**

Mohamed

**Nagypéntek: Köszönd meg, hogy Jézus érted is
meghalt a kereszten, hogy ne a kárhozat fia
légy, hanem örök életed legyen. Merj új szívvel,
új értékrenddel élni!**

[A könyv megvásárolható:
<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-korul>]